

faaet — bidraget saa meget til Førgjællens af Samfundets Værdier, at Samfundet af Nætfærdighed burde hde ham den Støtte paa hans gamle Dage, at han kunde faa Hjælp, uden at det skulde forlanges, at han skal hde denne Selvhjælp, som man kalder det. Det ærede Medlem synes ikke at være kommen saa vidt endnu; hvorvidt han en Gang kommer saa vidt, ja det er jo et Spørgsmaal, jeg ikke kan sige noget om. Jeg skal dog give det ærede Medlem et Eksempel paa, hvorledes en saadan Lov kan virke, naar der skal være Tale om Hjælp til Selvhjælp. Der er en anden Mand, der har anmodet mig om at tale om Grunden til, at han ikke kan faa Alderdomsførgjælling, og jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem, trods hans Tale om Hjælp til Selvhjælp, vil sige, at denne Mand ikke har gjort, hvad han kunde for at hjælpe sig selv. Det er nemlig en Mand, som for Tiden har Børgerskab her i Byen, men hvem Alderdomsunderstøttelse er bleven nægtet, fordi han har været saa uheldig i Løbet af de sidste 10 Aar at have modtaget en ringe Hjælp fra Fattigvæsenet. Det ærede Medlem eller hans Meningsfæller holde jo den Gang, vi havde Lovforslaget til Behandling her, paa, at de, der i de sidste 10 Aar inden deres 60de Aar havde modtaget Fattighjælp, ikke skulde kunne faa nogen Alderdomsunderstøttelse, og da denne Mand altsaa har været saa uheldig at modtage en ringe Fattighjælp i dette Tidrum, kan han altsaa heller ikke faa nogen Alderdomsførgjælling. Det er nu imidlertid en Mand, som har opdraget 7 Børn, det er en Mand, som har deltaget i Krigen, og for dem blev der jo talt saa varmt af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Han deltog i Krigen 1848—50, og i Krigen 1864, da han boede i Skanderborg røvede de fjendtlige Soldater alt det fra ham, som han havde i sin Butik, dette blev af Autoriteterne vurderede til 400 Kr., men han fik ikke Spor af Erstatning derved, fordi det var røvet og ikke var udskrevet; sølgelig blev denne Mand ødelagt, økonomisk ruineret. Nu, da han er gammel og endnu har 2 ukonfirmerede Børn tilbage, saa nægter man ham Alderdomsunderstøttelsen, fordi han i Løbet af de sidste 10 Aar — som dog ere de sværeste for en Mand, der er kommen over de halvtreds og henimod de tredstadsstyre Aar — har modtaget nogen Fattighjælp. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke synes, at denne Mand har hjulpet sig selv nok, og om ikke denne Mand, naar der er nogen Mening i Princippet: Hjælp til Selvhjælp, har for tjent Hjælp i Henhold til Alderdomsfor-

førgjællensloven. Jeg tror det nok, men det er det ærede Medlem eller hans Meningsfæller, der forhindrer denne Mand ligesom saa mange andre, der nok kunde være værdige til at faa nogen Alderdomsunderstøttelse paa deres gamle Dage, i at faa den, fordi de have sat den samfle Bestemmelse ind i Alderdomsførgjællensloven, at den, der i de sidste 10 Aar, før han er fyldt 60 Aar, har nydt Fattighjælp, ikke kan faa nogen Alderdomsunderstøttelse i Henhold til denne Lov. Jeg tror derfor, det ærede Medlem gør bedst i ikke at tale i saa høje Toner om Selvhjælp, thi jeg tror, at der er nogen, der har hjulpet sig selv, saa er det de fattige, der maa arbejde for en ringe Løn; og den Selvhjælp, man forlanger af dem, naar de ere 60 Aar eller i Nærheden deraf, den gjorde man bedst i at hde dem i Form af en bedre Løn, saa at de vare i Stand til at ernære sig selv bedre i den Tid, de endnu kunde arbejde.

Stoth: Ja, det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgkreds (F. Holm) og jeg blive nu ganske sikkert ikke enige, derom nærer jeg lidet Haab. Imidlertid vil jeg svare det ærede Medlem paa hans Spørgsmaal om, hvordan jeg mener, at den Mand burde stilles, som han omtalte havde faaet en lille Fattigunderstøttelse i Løbet af de sidste 10 Aar før hans 60de Aar. Det ærede Medlem vil kunne sige sig selv, hvordan mit Standpunkt er til det Spørgsmaal; thi det ærede Medlem vilde kunne vide af det, jeg sagde før, at det er mit Standpunkt, at jeg ønsker at holde saa mange som mulig uden for Fattigvæsenet. Det ærede Medlem vilde altsaa med største Værdighed kunne have faaet Svaret af mit første Foredrag. — Det ærede Medlem sagde, at det var mig særlig om at gøre at tale til min Valgkreds. Jeg vil rolig henstille det Spørgsmaal til ærede Medlemmer, og jeg vil tilmed sige, at Grundforsiklingen paa det ærede Medlems Standpunkt og mit, tror jeg ganske sikkert er, at det ærede Medlem søger særlig at hjælpe Arbejderne ved Ord ude i Landet og ved Ord her i Tinget, hvorimod det er min Opfattelse, at man bør se at opnaa Resultater, selv om de ikke naa saa højt op, at de komme til at ligge i Skyerne, saaledes som de Resultater, det ærede Medlem taler om, ofte gøre. Det er mit Grundprincip, og det er Forsiklingen mellem det ærede Medlems og mit Standpunkt.

Anton Jensen: Jeg er i det Tilfælde at kunne bekræfte Rigtigheden af den Praksis, som finder Sted ved Uddelingen af Alderdomsførgjælling til saadanne Personer,